

Jeruzsálemi Szent Cirill

A megkeresztelkedőkhöz

Máris az áldás illata rajtad, megkeresztelendő, máris fonod lelki virágokból mennyei koszorúd, máris a Szentlélek lehel rád jó illatot.

Máris az ő országának pitvarában vagy — bárcsak be is vezetne téged e király! Mert most a fa virágát látjuk — bárcsak beérlelné gyümölcsét! Beíratott neved, harcra hivattál, s hogy fényét hordozd a vőlegénynek, s a mennyei polgárjog vágyára, jó szándékra és azzal járó reményre. Mert nem hazug az, ki ezt mondja: *az Istent szeretőknek minden javukra van*, Hiszen Isten túlarad az ő jóságában, és kivárja kinek-kinek saját elhatározását, Ezért teszi hozzá az Apostol: *a szándékuk szerint elhívottaknak*. — Mikor szándékos lesz rá, elhív.

Mert ha tested itt van, de értelmed nincs, hasztalan. Odajárult egykor a fürdőhöz Simon is, a mágus, megkeresztelkedett, de meg nem világosodott, s bár testét megmártotta vízben, szívét nem világosította meg a Lélekkel. Alámerült ugyan a test, és kiemelkedett, de a lélek nem temettetett el Krisztussal, és nem is támadt fel vele együtt.

Én az elbukások vádiratát mondom el, nehogy te beleess. Mert ezek mintaképp történtek meg, és okulására írtak meg a mai napig ide járulóknak.

Senki közületek ne találtassék a kegyelmet megkísértőnek! A keserűségnek semmi gyökere ne háborítson felnövekedvén, senki közületek ne térjen be ilyen szavakkal: Nosza, lássuk, mit tesznek a hívek, betérvén lássam, hogy megismerjem, mi történik. Látni vágysz, láttatni viszont nem vágysz? És gondolod, hogy míg te ezeket fürkészed, Isten ne fürkészné a te szívedet?

Mert mi, Krisztus szolgálói, megkaptuk mindkettőt, és mint akik az ajtónálló feladatát kapták, nyitva hagytuk az ajtót: szabad hát neked bűn sarával mocsokolt lélekkel és állhatatlan elhatározásoddal betérned.

Betértél, méltónak találtattál: neved felíratott. Látod az Egyháznak e ragyogó alkotmányát? Látod rendjét és tudományát? Az Írások felolvasását, a kánoni összejöveteleket, a tanítás folyamát? Szemesítve tekints még a helyre is, és okulj a látottakból, menj ki most idején, és térj vissza holnap a legjobb időben! Ha pénzsóvár a lelked, másba öltöztetve térj vissza [vetkezd le a mostanit, ne leplezd], vetkezd le a paráznaságot és tisztátalanságot, és öltözd fel a józanság fényes öltözékét! Én rendelem ezt, míg a lelkek vőlegénye, Jézus vissza nem tér, és meg nem látja [lelketek] állapotát. Távolság határnap, negyven napod van a megbánásra; sok alkalmad van levetkezésre és lemosásra is, és felöltözésre és betérésre is.

Ha pedig megmaradsz rossz elhatározásodban, aki szól, büntelen, te viszont ne várj kegyelemre; mert a víz befogad ugyan téged, de a Lélek nem fogad be téged. Ha valaki tud sebéről, vegye a kötszert, ha valaki elesett, kelljen fel! Ne legyen köztetek senki Simon, semmiféle képmutatás, sem túlzott kíváncsiság e dolog iránt!

Ford. Hanula Gergely